

отъ Бога, ще я получи, и слѣдъ малко обсадата ще са вдигне. И наистина на слѣдующата нощъ ангелъ Господень убива сто и осемдесетъ и петъ хиляды врагове и Ассирійскій царь растреперанъ побѣгва въ отечеството си, дето слѣдъ малко са убива отъ своитѣ сынове. (Царс. Д. ѱі. 13—ѳі. 1—Парал. В. ѱг. 1—23.).

§. 164. *Смъртъта на Езекиа.*

Езекиа като са отърва отъ толкази опасность, поживѣ останжльи си животъ въ съвършенно благополучіе. Сичко му спорѣше, защото Богъ му бѣше благосклоненъ; и при сичкы тѣзи Божии благодѣянія къмъ него останжъ твърдъ въ благочестіето; сичкитѣ си надѣжды полагаше на Бога и сърцето си посвети на Богоугодны дѣла. Той царува двайсетъ и деветъ години и подиръ туй упокои са въ Бога. Народътъ го желѣ, и го погребѣ въ гробоветѣ на отцытѣ му. (Царс. Д. в. 19—Парал. В. ѱв. 24—).

§. 165. *Беззаконіето на Манассія. Неговтъ пльнъ и търпеніето му.*

На Езекиа наслѣдова Манассія, нечестивъ сынъ на благочестивъ баща. Той напуснж служеніето на истиннаго Бога и са поклони на лъжовни богове. Но на нечестіето той притури и жестокость, защото кога то пророкъ Исаія му обеви Божій гнѣвъ, царьтъ дойде на полуда и заповѣда да разрѣжтъ пророкътъ съ дървенъ трыонъ. Но слѣдъ малко Богъ отмъсти за смъртъта пророкова, защото Манассія са побѣди отъ Ассиріянытѣ, паднж въ пльнъ и былъ затворенъ въ тъмница. Тогази отъ бѣдствіята като са свѣсти